

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 6. De generali quadam Confessione spiritualiter peragenda

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Facta ad Deum conversione & petita peccati venia ; ipsiusmet peccati penitus oblivisceris & solam ineffabilem dilectionem Dei contempleris , qua summopere desiderat se tibi unire & æternæ beatitudinis te participem efficere. Sic constituto corde in pia quadam tranquillitate , iterum lapsus tuos recogitabis , totoque corpore prostratus coram Deo, dices : *Ecce Domine , hic ante pedes tuos jacens manebo , nec discedam , nisi venia & consolatione accepta. Si vis me mortem quantumvis acerbam subire in poenam multiplicium peccatorum meorum , occide me , percutite , me , sed flagellis & morte temporali , ut non maneam in æternum separatus à te. Ingemisco tanquam reus , culpa rubet vultus meus , supplicanti parce Deus. Surge deinde & detege , ac confitere lapsum tuum simpliciter & humiliter Patri spirituali cum certa fiducia obtentæ à Deo indulgentiæ. Abstinebis autem à crebrioribus reprehensionibus & internis afflictionibus , quæ à diabolo , quandoque sunt , satagente hujusmodi turbationibus hominem inquietum , pusillanimum & tardum ad bona opera efficere. Tandem his verbis exercitium concludes. *Benedictus es Domine , doce me facere voluntatem tuam. Fac mecum signum in bonum , ut videant qui oderunt me & confundantur , quoniam tu Domine adjuvisti me & consolatus es me. Paratum cor meum Deus , paratum cor meum ad faciendam voluntatem tuam. Loquere Domine , quia audit servus tuus. Pax , & benedictio tua sit super me semper. Amen.**

§. VI. De generali quadam Confessione spiritualiter peragenda.

Optimum exercitium ad expurgandam animam à peccatis , est aliquoties in anno ante præcipuas festivitates generalem totius vitæ confessionem non sacramentalem , sed spirituales peragere. Differt hæc à sacramentali , quod illa Sacerdoti , hæc Deo fit : illa suos habet effectus ex opere operato , ut aiunt Theologi , hæc ex opere

operantis : illa necessaria supposito peccato , hæc voluntaria est : illa voce , hæc solo corde fieri potest : illa à Christo instituta fuit in novo Testamento , hæc ab ipso mundi exordio incepit , eaque utebantur antiqui Patres in lege naturæ , & in lege scripta ; estque etiam in usu in lege gratiæ , imo sacramentali præmitti debet , ad quam nemo accedit , quin prius recogitaverit admissa peccata in amaritudine animæ suæ. Commoda quæ affert , plurima sunt. Per hanc enim disponitur animus ad sacramentalem , acquiritur sui notitia , augetur meritum , & quia plus otii in hac est agendi cum Deo , prolixius quam coram Sacerdote indulgere mens potest actibus contritionis , peccatique gravitatem magis expendere & detestari. Cavendum est tamen , ne quis moram protrahat in peccatorum carnalium recordatione , ne dæmonum astu in veteres cadat laqueos impudicitæ. Methodus servanda in hac confessione hæc erit.

I. Excitato ardenti desiderio hanc tanti momenti actionem non tepidè , aut perfunctoriè , sed bene peragendi , elige locum occultum , aut secretum noctis silentium & colloca te in præsentia Dei sedentis tanquam judicis in tribunali , stipati choro Angelorum & Sanctorum : præsentibus specialiter B. Virgine , Angelo tutelari , Patronisque tuis paratis , ut tibi patrocinentur. His autem adstabis cum omni interna & externa reverentia , tanquam reus fune ad collum alligato & præsentiam judicis cum timore & tremore perhorrescens. Sic pudore suffusus dices : *Domine Iesu Christe, ego sum ille peccator nequissimus, miserrimus, abominabilis, qui majestatem tuam tantisque criminibus offendi, ut illa enumerare non sufficiam, sicut arena maris præ multitudine numerari non potest.* Tum suspira , & ingemisce , qua majori efficacia poteris : illique dicito , te nullo alio fine ad hoc exercitium ferri , nisi ut seria admissorum scelerum pœnitentia & detestatione injuriam resarcias Majestati ejus illatam , quod certè nunquam ausurus fuisses , si clementer ab ipso excita-

tus non fuiffes. Dic etiam tibi statutum effe non inde recedere, quin priùs audias verbum confoiationis, *Remittuntur tibi peccata tua.* Demum lumen petes, quo fcclera tua cognofcas: affectus, quibus ea detefferis, media & auxilia, quibus emendes.

1 1. His peractis accufa te de peccatis univerfis, præcipuè de gravioribus, etfi sæpe confeffis, & uti fperare potes, jam pridem remiffis. Percurre omnia, recolendo diverfa vitæ tempora ab ufu rationis ufque ad hanc horam, fequendo feriem præceptorum Dei & Ecclefie, teque feveriffimè objurga & in terram abjice cum maximo affectu doloris & humilitatis. Sic autem per præcepta Decalogi difcurre, addendo fingulis quæ fpecialiter in ea materia commiffi.

1. Domine Deus meus, confundor & erubefco levare faciem meam ad te, quoniã iniquitates meæ multiplicatæ funt fuper caput meum & delicta mea creverunt ufquæ ad cælum; fed fto coram iudice reus, coram Redemptore fervus, ideoque attollo mentem & fpem meam ut propitiuſ fias peccatis meis & deleas omnes iniquitates meas. Convertte me & convertar, quia tu Domine, Deus meus es. Fac ut memor fim unde exciderim & pœnitentiam, ac prima opera faciam. Debui te Creatorem meum amare ex toto corde meo: idem tecum velle ac nolle, & in te folo confidere & tibi credere. Sed heu! divifum fuit cor meum & pofui carnem brachium meum & ad nihilum redactus fum. Dereliqui te fontem aquæ vivæ & fodi mihi cisternas difſipatas, nec me humiliavi fub potenti manu tua, cum in te folo vivere & moveri poſſim. Insuper hæc & hæc commifi.

2. Quemadmodum autem cor meum abiit in vanitates; ita etiam lingua mea inflammavit rotam nativitatæ meæ: quæque debuerat effe lignum vitæ, te laudare, de te loqui, ô omne bonum, mihi aliifque mortis occafionem dedit. O beatum & perfectum, qui non

„ est lapsus in lingua : qui enim putat se religiosum esse
 „ non refrænans linguam suam , hujus vana est religio:
 „ O ter felicem qui vota sua , quæ distinxerunt labia sua ,
 „ tibi perfectè reddidit. Ego autem multipliciter ea vio-
 „ lavi , nomenque tuum minimè sanctificavi.
 „ 3. Atque utinam saltem delectatus in te fuisset &
 „ sabbatum delicatum servassem , in officiis tuis fervens:
 „ & exultasset labia mea , cum cantarem tibi ; & in voce
 „ laudis tuæ omnia ossa mea jubilassent ! inebriata enim
 „ esset terra mea & locupletate ab ubertate domus tuæ ;
 „ pingua facta fuissent speciosa deserti , & campi tui po-
 „ tentiæ animæ meæ omnibus bonis abundarent. Nunc
 „ verò lingua mea adhæsit faucibus meis ; contabuerunt
 „ omnia ossa mea ; & orationes meæ atque sacrificia fa-
 „ cta sunt mihi in peccatum propter innumeros defectus
 „ meos.
 „ 4. Quod si te , ut par est , dilexissim ; cibus meus fuisset
 „ facere voluntatem tuam , id est superiorum meo-
 „ rum. Propter te alacriter , & perseveranter obediissim
 „ illis , neque dura cervice Spiritui sancto aliquando
 „ etiam in parvis restitissim , tu enim ad illos dixisti : Qui
 „ vos audit , me audit. Hoc autem mandatum multis mo-
 „ dis transgressus sum : sed & subditis meis necessaria non
 „ providi , onera non portavi , cum tu tibi fieri dixeris ,
 „ quod uni ex minimis tuis fit.
 „ 5. O quantus hic esse stimulus debet , ne ullum cogi-
 „ tatione , verbo , & facto lædam ; ne alicui injuriam fa-
 „ ciam : sed pacem servem , quoad fieri potest , cum om-
 „ nibus ; pacem tuam , quæ exsuperat omne gaudium ! su-
 „ mus enim filii tui , qui solem tuum oriri facis super bo-
 „ nos & malos. Ego verò legis inimemor naturalis , quæ
 „ mihi fieri ab aliis noluissem , ipsis feci ; vixque amicos
 „ benevolos dilexi , quod etiam ethnici faciunt & feræ.
 „ Te nimirum imitari recusavi & in numero filiorum tuo-
 „ rum censerem , cum ipse præceperis dicens , Diligite ini-
 „ micos vestros , ut sitis filii Patris vestri , qui in cælis est.

Quod si jubes inimicos amari, quem debeo odisse? “

6. Certè in extremo iudicio à te agnosci, & inter “
 filios tuos computari vellem: Non studui tamen longè “
 facere à me desideria turpia & illecebrosa, ut mun- “
 do corde te aliquando viderem: nec diligentissima ocu- “
 lorum & sensuum custodia repuli à me jacula ignita, “
 igne illo candentia, qui ad interuersionem devorat & “
 sancta omnia profanat. Violavi templum tuum corpus “
 meum & denigrata est super carbones facies mea. Li- “
 bera me ab omni immunditia mentis & corporis, tu qui “
 solus de immundo mundum facere potes: carnis con- “
 cupiscentiam longè fac à me, & spiritum rectum in- “
 nova in visceribus meis. “

7. Refringe etiam concupiscentiam oculorum, ne “
 cupiditate, radice omnium malorum accensus, aliena ca- “
 piam, abscondam, retineam, damna inferam: ne rem “
 proximi desiderem, ne malum ei aliquod inferri patiar, “
 qui juxta mandatum tuum tribuere debeo mea, ac om- “
 nia potius derelinquere, quàm perdere te. “

7. Et hæc quidem displicent Majestati tuæ, sed “
 longè magis os bilingue & mendax, quia veritas es “
 Deus meus, uti & proximum lingua percutere, famam “
 illius denigrare, servum alienum judicare. Te enim dirè “
 vulnerat, qui sic pungit fratrem suum: te cruciat qui “
 affligit & contemnit illum, quem tanto pretio redime- “
 re dignatus es. Hæc sciebam, Salvator meus, hæc cre- “
 debam & credo; at nihilominus contrarium operatus “
 sum, lingua Christianus, moribus infidelis. “

Eodem modo te accusabis de commissis contra præ- “
 cepta Ecclesiæ, statuta tuæ Religionis, per singula dif- “
 currendo.

8. Sic facta accusatione gravitatem peccatorum tuo- “
 rum ponderabis, ut ea efficacius detesteris. Peccasti enim “
 contra Deum, qui est summum bonum, quo spreto ad “
 umbram boni conversus in rebus caducis tuam posuisti “
 felicitatem, quod est genus quoddam idololatriæ. A Da-

mino & Principe supremo, infami rebellione, & perfidia defecisti: adversus sponsum animæ tuæ sacrilegum adulterium commisisti; innumeris & maximis beneficiis ad ejus contemptum abusus es, quæ est perversitas, & impudentia inexplicabilis. Expende infinitas Dei perfectiones & tuam abjectissimam vilitatem: omnia bona quæ à Deo recepisti, & mala quæ ei pro bonis reddidisti, & vide an possit ulla insania ulterius progredi, quàm ut is, qui ex se nihil est, eum qui est ipsummet esse, audeat irritare. Hæccine reddidisti Domino stulte & insipiens? Nunquid non ipse est pater tuus; qui possedit & fecit & creavit te? Considera deinde quid te ad peccandum impulerit: crescit enim injuriæ magnitudo, si levi de causa irrogatur. Ob quam igitur causam peccasti? Ob modicam & fœdam carnis voluptatem, ob punctulum honoris, ob vile lucellum, ob res denique vilissimas & instar fumi prætereuntes. Quare Deum factis negasti, diabolum ei præposuisti, idque tanta temeritate, facilitate & audacia, ac si Deus tuus, Deus ligneus esset, qui scelera tua, nec videre possit, nec vindicare.

IV. Ex his prorumpes in vehementem admirationem, qua ratione in statu tam misero vitam hilarem & tranquillam ducere potueris. Quomodo creaturæ te hæcenus sustinuerint, quarum conditorem offendisti: cur non omnes adversum te unanimiter conspirarint. Quo pacto Deus tam amanter & patienter te potuerit tolerare, qui tot millena millia aliorum æternis cruciatibus addixit ob peccata & gravitate, & numero tuis minora.

V. Post hæc elicies actum odii & abominationis adversus te ipsum, qui solus auctor peccati es, & peccando majora tibi damna intulisti, quàm unquam inferre omnes demones & homines universi potuissent, quamvis hostes fuissent capitalissimi & crudelissimi. Quare te odio habere debes, atque hostilem in modum persequi, optando penitus abolere quidquid Deo contrarium est, invidendo pia quadam æmulatione eorum felicitati, qui nullo se
unquam

unquam crimine obstrinxerunt, anteposendo rebus omnibus animam, quæ Deum non offendit, & vixit ac vivit integræ conscientiæ puritate.

V I. Sequitur contritio, cum firmo proposito non peccandi amplius, & faciendi fructus dignos pœnitentiæ; Adde autem sequentes affectus, si volueris.

Aquæ multæ peccatorum meorum non potuerunt extinguere charitatem tuam, Deus meus, quam tot, tantisque beneficiis declarare dignatus es. Ideo memoria memor ero tantæ tuæ charitatis & tabescet in me anima mea præ desiderio tui, & liquefcet, Sol justitiæ, ad radios amoris tui. Utinam sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant hodie peccata & imperfectiones meæ à facie tua Deus meus. Lavi pedes meos, nunquid ultra inquinabo illos? Non faciam, bone Jesu, gratia tua, sed diligenter cavebo, ne quid in me displiceat purissimis oculis tuis: ambulabo coram te corde perfecto, & gratissimum mihi erit quicquid sanctissimæ voluntati tuæ libitum erit: omnes peccandi occasiones evitabo & virtutibus studebo, quas antea per vitia contraria violavi, ut in quo te magis contempsi, magis honorem. Id profiteor hodie coram te & universa Curia tuæ cœlesti, testem illam invocans desiderii mei, & adjutricem infirmitatis meæ.

V II. Post hæc cum omni reverentia, & demissione animi & corporis, pete veniam delictorum à Deo. Obtestare illum per titulos omnes, qui cor illius ad præstandam tibi misericordiam emollire possunt; uti sunt ejus bonitas, amor, potentia, merita Filii sui, beneficia præstita, & in posterum præparata, & gloria, quæ illi in cœlo terrisque decantabitur, si tibi indulgeat. Eandem veniam postula à sanctissima Christi humanitate. Obscra per puritatem suæ Conceptionis, per Nativitatis demissionem, per vitæ labores, per infamiam mortis, per desiderium, quo vult salutem animarum, per veniam Magdalenæ aliisque peccatoribus concessam, per

C. Bona Opusc. Spirit.

H

merita virtutum suarum, per quidquid pertulit pro te. Utere patrocinio Virginis Matris, Angeli custodis, & reliquorum Sanctorum, & Tutelarium tuorum, pro ea qua pollent gratia apud Deum, & Verbum incarnatum.

VIII. Audi postea quid Deus & Christus interius tibi loquantur. Audi exprobrationes, quibus tuam ingratitude & perfidiam tibi obijciunt post tot beneficia quibus te præ cæteris affecerunt. Excipe cum omni humilitate commonitiones, quibus te ad vitam meliorem excitant. Excipe velut ab ore summi Sacerdotis absolutionem, teque ad pœnam in hac vita subeundam paratum offer humi prostratus. Dic confusus, & dolore plenus. *Domine Pater vite mee, nulla est in mundo condigna pœna demeritis meis; nulla, qua possim satisfacere malis, quæ impudenter commisi. Si hoc tibi gratum scirem, libenter me morti traderem in pœnam delictorum meorum: Sed quia me interficere nec possum, nec debeo, tu me miserrimum occide; aut mitte Angelum gladiatorem tuum, qui de me vindictam sumat. Arma creaturarum tuarum exercitum contra me, ut vindicent causam tuam. Irruant in me omnes ægrotudines, dolores, adversitates, injurie, contemptus, calamitates: omnia lubenti animo sustinebo per gratiam tuam, dummodo in fine placatum mihi ostendas vultum tuum. Vultum tuum Domine requiro, quo civitas tua letificatur: vultum tranquillum & jucundum, quo Angeli beatificantur. Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis, vox gaudii, & consolationis, qua dicas servo tuo, Remittuntur tibi peccata tua, vade in pace.*

IX. Demum concludes hanc spiritualem confessionem actione gratiarum, quas Deo & Christo reddes ob remissionem peccatorum, quam te obtinuisse confidis. Renovabis propositum illi serviendi, obtestaberis ut rata esse jubeat decreta animi tui, eaque ipse, sine quo nihil potes facere, ad executionem feliciter deducat. Gratias item ages beatæ Virgini, Angelo custodi & Sanctis, ob opem tibi præstitam, & auxilium eorum pro vita sanctè deinceps instituenda efflagitabis.